

AKTUALIZOVANÉ A ROZŠÍRENÉ VYDANIE

Gustáv Murín

SMRT
GENERÁLA
LUČANSKÉHO
IN MEMORIAM

Gustáv Murín

SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO

IN MEMORIAM

Aktualizované a rozšírené II. vydanie

Obálka: Igor Vadovič

ISBN 978-80-8285-011-9

Uplynuli dva roky od násilnej smrti nevinného generála Milana Lučanského v rukách zločinnej koalície vedenej sociopatom Matovičom. Pripomeňme si druhým aktualizovaným a rozšíreným vydaním tejto knihy, ako k tomu došlo, kto bol v tom násilnom čine namočený a čo sa odvtedy udialo v hľadaní pravdy, kde po zločine musí nasledovať trest.

GENERÁL MILAN LUČANSKÝ

Milan Lučanský sa narodil 10. februára 1969 v Poprade. Vysokoškolské štúdium absolvoval v rokoch 1998-2003 na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. V radoch Policajného zboru začínal v Liptovskom Hrádku, neskôr počas 90. rokov pôsobil v Martine ako starší inšpektor, inštruktor skupiny obrany a telesnej prípravy či starší referent. V roku 1997 sa jeho pôsobiskom stalo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, kde pracoval do roku 2004, keď sa stal vedúcim oddelenia o Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ÚBOK STRED). V roku 2008 sa stal riaditeľom odboru STRED Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ SR.

V roku 2010 z Policajného zboru dobrovoľne odišiel na protest proti metódam, ktoré tam zaviedol policajný prezident s podporou ministra spravodlivosti Lišpica. V rokoch 2010 – 2012 preto bol bezpečnostným pracovníkom v súkromnej spoločnosti. Po zmene vlády a ukončení chaosu vyvolanom v Policajnom zbore tandemom Spišiak – Lipšic, sa od 1. augusta 2012 stal 1. viceprezidentom Policajného

zboru. Dňa 26. novembra 2015 prezident SR Andrej Kiska vymenoval Milana Lučanského do hodnosti generála. Od 15. júna 2016 bol Lučanský generálnym riaditeľom sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR.

Ministerka vnútra Denisa Saková (vtedy Smer-SD) Lučanského vymenovala 30. mája 2018 do funkcie prezidenta Policajného zboru. Na svoj post nastúpil 1. júna 2018. Nahradil v ňom Tibora Gašpara.

V apríli 2019 sa Milan Lučanský úspešne zúčastnil na výberovom konaní do funkcie prezidenta PZ SR podľa nových pravidiel. Kandidátov posúdila odborná komisia, branno-bezpečnostný parlamentný výbor potom vybral dvoch, ktorých odporučil ministerke. Ministerka Saková si vybrala Lučanského a opätovne ho vymenovala do funkcie 15. apríla 2019.

Generál Lučanský bol opakovane napádaný žltou tlačou (*denník N-ádor, aktuality.sk, SME-čko a týždeň*) pre svoje majetkové pomery a tak ich mal veľmi dobre zdokumentované, čo nedokázali vyvrátiť. Rovnako sa preukázal pri kandidatúre na prezidenta PZ SR, kde uspel. Mal za sebou aj najvyššiu bezpečnostnú previerku, ktorá žiadne pochybenia nezistila! Jedno z týchto periodík dokonca prehralo súd s generálom Lučanským a radšej sa dohodli na mimosúdnom vyrovnaní za sumu prevyšujúcu 100 tisíc eur. Sami teda uznali, že sa dopustili voči nemu neetického konania. Ale robia tak naďalej, ak tvrdia, že bol zameraný na peniaze za každú cenu. Veď z tých vysúdených peňazí všetky rozdelil na podporu onkologicky postihnutých detí i rímsko-katolíckej charite a umeleckým školám! Už teda účelovo zabudli a špinia jeho pamiatku, aj po jeho smrti, keď sa už nemôže brániť. Môže byť väčší novinársky hyenizmus, pani Tódová?!

Uvrhnutie generála Lučanského do väzby nemalo teda žiadny objektívny právny podklad. Bolo to splnenie politickej objednávky bezcitného zločinnému režimu, ktorý si tým dúfal zabezpečiť prežitie aspoň na čas. Je zvláštnym paradoxom, že to bol Jaroslav Spišiak kto „za zásluhy“ vyštval na čas Lučanského z Policajného zboru. Prešli roky a ten istý Jaroslav Spišiak sa stal poradcom ministra vnútra Mikulca. Ďalším paradoxom je, že Milan Lučanský v prospech tejto spoločnosti nasadzoval svoje zdravie i život, aby nás zbavil vraždiacej beštie Černáka. A podľa svedectiev členov špeciálneho tímu na vyšetrenie Černákových zločinov, mal do neho patriť aj istý Kovařík, ktorý s výkrikmi, že sa nenechá zabiť, skúsil s miestnosti, kde bola prvá porada ujsť. Zabránil mu v tom Jozef Mičieta, ktorý zamkol dvere. Na stíhanie Černáka sa Kovařík teda necítil. Ale keď sa stal politickými čachrami prezidentom PZ SR, ochotne svojim patrónom okolo sociopata Matoviča pomohol ku násilnému koncu hrdinského generála Lučanského. Začalo to absurdným obvinením bez dôkazov, len na základe za to slobodou odmenených kajúcnikov. Tak začala brutálne krátka neoprávnená väzba Milana Lučanského s cieľom zlomiť ho v prospech momentálnych zločinných vládcov. Nedal sa a tak zomrel...

KTO BOL LUČANSKÝ

Toto je pôvodný knižný rozhovor (viď MIKULÁŠ ČERNÁK, vyd. Marenčin PT, 2010) s vtedy plk. Mgr. Milanom Lučanským, bývalým riaditeľom odboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ÚBOK), zástupcom vedúceho špecializovaného tímu a vedúcim operatívnej skupiny. V danej chvíli nútene mimo službu, ktorej venoval celý svoj život:

V čom je Černák z hľadiska Vašej profesie výnimočný?

Černáka beriem ako ktoréhokoľvek iného podozrivého. Výnimočný bol a podľa mňa aj je v spôsobe myslenia a uskutočňovania svojich skutkov.

Kedy ste o ňom počul prvý krát?

Prvý krát som sa s jeho menom stretol pri objasňovaní vraždy Milana Štangu z Prievidze. (Ten sa stal obeťou bombového útoku mafiánskeho typu, pozn. autora)

Ako ste sa dostal k jeho prípadu?

Bolo to postupne v období rokov 1995 až 1996. Išlo väčšinou o prípady násilných trestných činov spáchaných po celom území Slovenska. Neskôr konkrétne pri dokumentovaní trestného činu vydierania na poškodenom Vladimírovi Rybárikovi z Považskej Bystrice. Bola to prvá vec, na základe ktorej sa bral Mikuláš Černák spoločne s Jánom Kánom do väzby. Dalo veľkú námahu nájsť v tom období šikovného vyšetrovateľa, ktorý by sa nebál a bol by ochotný sa spolupodieľať na realizácii uvedeného prípadu.

Ako vznikol špeciálny vyšetrovací tím? Aké ste tam mal postavenie?

Špecializovaný tím, v ktorom som pracoval, vznikol v roku 1997 a obnovený bol niekedy v roku 2004. Postavenie prvého špecializovaného tímu bolo výnimočné. Bolo to preto, lebo v ňom pôsobilo viacero súčastí Policajného zboru a každý mal svojho nadriadeného. Vtedy sme vykonávali skoro všetky úkony sami, dokonca aj ochranu svedka a jeho umiestnenie, nehovoriac o skutočnosti, že sme skoro všetko hradili z vlastných peňazí. Dokonca aj spojenie medzi jednotlivými členmi bolo len cez súkromné telefóny. Spomínam si na eskortu svedka do Českej republiky a následne prevoz jeho rodinných príslušníkov, vykonávané vlastnými motorovými vozidlami, pretože vybaviť zahraničnú služobnú cestu bolo problematické a administratívne veľmi zdĺhavé. Druhý špecializovaný tím nemal žiadne špeciálne postavenie. Boli sme radovými príslušníkmi ÚBOK OBOK Stred, ktorí sa podieľali okrem práce v tíme aj na plnení ostatných úloh v rámci odboru. Okrem iného aj na objasňovaní prípadu policajného gangu Miroslava Jacka a spol.

Ako ten tím fungoval? Na koho ste sa mohol spoľahnúť a koho prácu by ste aj dnes ocenil?

Fungoval presne ako všetky špecializované tímy v rámci príslušných interných nariadení Ministerstva vnútra. Rád spomínam na jednotlivých členov tohto tímu, nakoľko v tej dobe bolo možné spoľahnúť sa len na nich. S nadriadenými to bolo horšie...

Pracovali ste v utajení, alebo o vás vyšetrowaní vedeli?

To je otázka myslím pre druhú stranu. Žiadne utajenie neexistovalo.

Vy ste pôsobil v Banskej Bystrici, poznal ste niekoho z výrazných postáv miestneho podsvetia aj predtým? Dala sa odhadnúť ich cesta k zločinu?

Nie nepoznal som pred tým skoro žiadneho člena uvedenej skupiny až na Alojza Házyho, s ktorým som svojím spôsobom vyrastal.

V rozhovore pre novinára Daniela Vraždu dokonca aj Mečiar priznal, že so silným podsvetím si nevedeli poradiť, dokonca aj ministerstvo vnútra bolo bezradné. „Nikto nechcel podpísať zatykač na Černáka. Aj minister vnútra prišiel za mnou a pýtal sa, čo má robiť, že si nevie poradiť.“ Vtedy sa černákovci vyhrážali už aj novinárom za zverejnenie ich káuz. Bol taký nátlak aj na Vás a Vašich kolegov?

Naozaj bolo ťažké v tom období pracovať v spomínanej skupine, respektíve iných podobných skupinách, a to z dôvodu obecného rozšíreného strachu, ako aj z neochoty a obáv nadriadených. A to nie len kvôli možnému nátlaku zo strany podsvetia, ale aj zo strany štátnej moci...

V tom období bolo veľmi málo ľudí, či už na strane polície alebo prokuratúry, ktorí by sa nebáli konať proti podsvetiu. Veľké pochopenie sme nakoniec našli u krajskej prokuratúry v Trenčíne, neskôr u bývalého ministra vnútra Ladislava Pittnera, Krajskej prokuratúry v Prešove a nakoniec u generálnej prokuratúry vedenej Dobroslavom Trnkom. Nátlak zo strany obvinených som nijako zvlášť nepociťoval, čo sa nedá povedať o nadriadených, ktorých tlak bol cítiť neustále. Bol to formou

dopytov, kedy sa niečo urobí, kedy sa už niekto obviní a podobne. Myslím, že uvedené malo na prácu horší vplyv, ako vplyv podozrivých. Ale toto nie je len v prípade uvedeného tímu. Byť v médiách a poberať odmeny za robotu iných je silný stimul.

Bolo možné bezprostredné ohrozenie Vás a Vašej rodiny?

S tým musel človek počítať, preferovalo sa heslo, že keď sa niekto bál, mal ísť robiť do cukrárne. Na niektorých poradách prvého tímu som počúval, ako sa niektorí kolegovia báli ísť predvádzať podozrivých na základe požiadavky vyšetrovateľov.

Zažili ste aj iné formy nátlaku?

Ako som uviedol, nie, až na nadriadených.

Kedy ste sa s Černákom stretli zoči-voči a aké to bolo? Aké je to stretnúť nepriateľa, ktorý Vás môže aj ohrozovať na živote a kde je jasné, že víťaz môže byť len jeden?

Bolo to viackrát počas objasňovania jeho trestnej činnosti, no presne si už nepamätám. Bolo to v čase, keď bol víťazom stále a na dlhé obdobie len on.

Tím, v ktorom ste hral dôležitú úlohu, má veľkú zásluhu na rozložení jadra Černákovej zločineckej skupiny. Aké to bolo, keď odrazu začali jeho najbližší komplici vypovedať a teda aj Váš vzájomný vzťah sa zmenil?

To, či som hral dôležitú úlohu, si po rozhodnutí ľudí, ktorí by to mali v prvom rade oceniť, už nemyslím a bežní ľudia sú ľahko ovplyvniteľní a vidia za tým prácu

polície ako takej a nie jednotlivcov, ktorým by za to mali byť vdáční. A čo sa týka Černákových komplicov, k tomu je ťažko sa vyjadrovať. Jedno je však isté, veľa ľudí z okolia ich skupiny dnes už nie sú medzi živými, je veľký odstup času, veľa vecí sa zmenilo. Možno je pohľad ich samotných na tú dobu tiež iný. O veciach, ktorých sa v tom krátkom čase udialo veľa, mali čas rozmýšľať. Je ťažké po toľkých rokoch nájsť absolútnu pravdu a určite by som si na niektoré veci a skutočnosti, ktoré predchádzali ich spáchaniu, ťažko spomenul aj ja sám, keby som bol ako nestranný pozorovateľ. Bolo by to jedine v tom prípade, že by som si robil poznámky a bol by som pri každej jednej vražde. A ďalšou skutočnosťou sa mal zaoberať podľa mňa aj súd a to z jednoduchého ľudského pohľadu. Aký vplyv a následky na ľudí, ktorí boli ako pozorovatelia, či účastníci tohto konania to muselo zanechať? Vieme o psychologických následkoch z vojny, kde sa ľudia stretávajú s násilnými činmi, ale nevieme nič o ľuďoch, ktorí chodia okolo nás a vystupujú ako svedkovia. Je však veľa vecí a výpovedí, ktoré sa v spisoch nikdy neobjavia a hovoria v ich prospech a jazýček váh prikláňa na ich stranu. Nehovoriac o gestikulácii a strachu v ich očiach.

Bol by podľa Vás bez Černáka obraz po novembrovej mafie na Slovensku iný?

Určite.

A bol by tento príbeh neobyčajnej brutality a cynizmu zoči-voči obetiam bez Černáka vôbec možný? Alebo by ho nahradil niekto iný, rovnako túžiaci po moci a bohatstve bez ohľadu na prostriedky akými ich dosiahne?

To je otázka na psychológa. Čo sa týka Černáka, bol a je nenahraditeľnou postavou podsvetia a jeho prípad má už v histórii našej spoločnosti pevné miesto.

Ako podľa Vás skončí proces s Černákom? (rozhovor sa uskutočnil pred Černákovým odsúdením na doživotie)

Neskončí. Stále sa budú vynárať svedkovia, ktorí budú chcieť za svoje výpovede beztrestnosť a podľa mňa to bude hra s ohňom ich počúvať. Za všetkým je potrebné hľadať strach a osobné záujmy. A bude ťažké to rozpletať pre ľudí, ktorí v tej pochmúrnej dobe neboli možno ešte ani v radoch polície. Najjednoduchšie bude zoškandalizovať už odvedenú robotu. Jeden zo svedkov mi raz povedal: „Boli sme prítomní aj iných vecí a ak sa zmení situácia, tak klamať bude ten najmenší hriech, ktorý sme v živote urobili.“

Ako skončí Černák samotný povedzme o pätnásť – dvadsať rokov? Považujete za možné, aby raz vyšiel z väzenia a nebol by už nebezpečným pre túto spoločnosť?

Černák žije už trinásť rokov pre pomstu. A on sa jej chce dožiť. Ako raz uviedol, ak nie v tomto živote, tak potom v pekle. A to je myslím dostatočná odpoveď na túto otázku.

Prečo ste sa vôbec dal na túto profesiu, ktorá je skôr poslaním, než povolaním?

Prečo? Asi preto, lebo to tak muselo byť. Ďakujem za to svojim rodičom a starej mame, ktorí mi ako malému čítali a rozprávali rozprávky o tom, ako dobro vždy vyhrá nad zlom. Nikdy som si to nechcel pripustiť, ale podvedomie človeka, tak ako v mojom prípade, tak aj v Černákovom prípade, určite viedlo kroky nášho, respektíve môjho života. Až neskôr som pochopil, že sa prirodzene riadim základným životným krédom: „Načo je človek na svete, keď ho nedokáže urobiť

lepším?“ Ved’ tu sa nejedná o triedenie odpadu, ako sú plasty a papier, ale triedenie ľudí. Bolo to súčasťou mojej práce a môjho myslenia. Tak si človek uvedomí, že na skorumpovanej strane myslenia musí začať pokusom čistiť ho od najhrubšej špiny. Myslím, že história ukáže, že toto bolo to správne rozhodnutie odhliadnuc od skutočnosti, že to menšie zlo zostalo nepotrestané. Veľa krát ma s kolegami znechutil postoj nadriadených. Niekedy si kladiem otázku – prečo? Bolo to preto, lebo boli skorumpovaní? Nie, jednoducho sa báli, ved’ mali vlastné rodiny, vlastné životy. A spoločnosť by ich v prípade problémov hodila cez palubu, bez toho, aby sa spýtala na ich názor. Veľa krát, tak ako možno aj teraz, sme si povedali – celý svet sa zachrániť nedá. Ale nepokúsiť sa o jeho záchranu by bola chyba. Uvedomili sme si to, až keď sme sa, ako to povedal jeden sudca, po pás brodili v špine a po ramená hrabali v krvi. O to smutnejšie je znovu konštatovanie kto z tých, ktorí sa dnes stavajú do svetla reflektorov, urobili pre túto spoločnosť viac, než sa podarilo nám. Kde boli v rokoch 1995 až 2004, keď sa radoví policajti báli zastavovať tradičné tmavé BMW 5 a S-classové mercedesy...

LUČANSKÝ V KRUHU RODINY

Pred vianočnými sviatkami v roku 2018 poskytol generál Lučanský rozhovor pre *topky.sk* (Zoznam/nin, 17.12.2018). Vďaka tomu si môžeme výberom z jeho odpovedí pripomenúť, aký bol aj v súkromí:

Po vašom nástupe sa začalo riešiť, respektíve uzatvorilo sa či posunulo niekoľko káuz. Čomu to pripisujete?

Môžem to pripisovať jedine dobre odvedenej práci kolegov policajtov.

Už sa Vám ozval niekto z politikov, známych ľudí, že Vám držia palce a povzbudili Vás v pozitívnych zmenách, ktoré nastali?

Cítim podporu zo strany ministerky vnútra Denisy Sakovej. Zo strany kamarátov sú to skôr povzbudivé slová.

Bývalý policajný prezident Tibor Gašpar má blízko k Bödörovcom. Všimli ste si po jeho odchode na polícii niečo nezvyčajné?

Nezvyčajné som nič nepostrehol. Ako pri každej personálnej výmene na vysokom poste, všetci boli nervózni z toho, čo nastane, nevedeli, čo mohli odo mňa čakať.

Všetko sa musí vždy najskôr utriať, nastaviť si vlastné pravidlá a ide sa ďalej. Práca sa nezastaví kvôli personálnym výmenám.

...

Ministerka Saková pri vašom nástupe do funkcie upozornila na to, že vďaka vašej práci je v súčasnosti odsúdený na doživotie napríklad Mikuláš Černák. Čo je pre vás najväčšou pracovnou výzvou v súčasnosti?

Aby boli odsúdení všetci tí, u ktorých si teraz ľudia myslia, že je to nemožné. Tak ako si to verejnosť myslela pred desiatimi rokmi pri Černákovi. Nie je to však len v mojich rukách, ja pre to však urobím všetko, čo mi zákon dovolí a umožní.

...

V policajnom prostredí sa pohybujete dlhé roky. Na aký zážitok nezabudnete do konca života? Povedali ste si niekedy, že by ste mali s touto prácou radšej seknúť?

Povedal som to veľakrát, ale nikdy neodchádzam od začatej roboty a policajná práca je jeden nekonečný príbeh.

...

Mali ste alebo máte nejaký vzor z filmového plátna? Nieкто kto Vás inšpiroval v mladosti stať sa policajtom?

Nie, nespomínam si. Od detstva som sa venoval športu a bojovému umeniu, nejako automaticky ma to po vojne ťahalo k polícii, vraj som bol na to od prírody stavaný.

A ako to funguje u vás doma? Nemá občas nad vami moc aj vaša manželka?

Manželky sú vždy generálom, aj bez výložiek.

Bývate v Bratislave, manželke nevadí, že ste cez týždeň mimo rodinu?

Bývame takýmto štýlom už pár rokov, zvykli sme si. Okrem víkendu sa snažím aspoň raz-dvakrát cez pracovné dni prespať doma. Moja práca nie je viazaná len na Bratislavu, aj keď tu vybavujem najviac agendy.

V poslednom čase ste asi menej spolu, tešíte sa už na sviatky, že budete tráviť viac času s rodinou a deťmi?

Veľmi sa už teším, tajne verím, že keď zazvoní telefón, bude to len zaželanie pokojných sviatkov. Pred koncom roka je v práci treba veľa vecí dokončiť a